

Nf. 41.
(1)

6^{f.}

HISTORIA
ADAMI
MVHAMMEDICA

COLLEGIT AC EDIDIT
IO. HENR. CALLENBERG
Ph. Prof. Publ. Ord.

Hala in typographia instituti iudaici

CIO IO CC XXXV.

*****:*****

§. I.

DEus verbo ex puluere condidit Adamum, membraque eius omnia concinne fecit. Adami nomen ei initio inditum esse dubitant nonnulli, putantes, eum antea Muhammedis patrem fuisse appellatum. Sunt, qui affirmant, obtinuisse eum hoc nomen, quod ex terra rufa factus sit. Dei iussu hortum incoluit insignem; magnaue ei concessa fuit licentia utendi prouentu horti aduersus nuditatem, famem atque sitim. Itaque nulla erat corpori metuenda incommoditas in paratissima copia rerum. Attamen interdixit ipsi Deus unam arborem; ostendens, si ad eam accedat, ipsum fore impium & sceleratum. Hoc est fœdus, quod dominus cum Adamo pepigit.

§. II.

Idem aliquando angelos iussit nomina imponere animalibus. Illi vero se excusarunt, rati, ad hoc se non satis habere cognitionis. Dominus, cui id responsum valde displicuit, Adamum produxit, idemque ei dedit mandatum: quo ipse sine cunctatione perfunctus est, ac suum unicuique animali nomen imper-

concinne fecit. *Alcoran. III. 52. VII. 10.*

11. XCV. 4.

ex terra rufa. *Hotting. in Hist. orient. 21.*

copia rerum, *Alcor. VII. 18. XX. 114. 116, 117.*

pertuuit. Quo facto, præcepit Deus angelis, ut Adamum adorent: qui hoc faciunt. Primusque ad eius pedes prouolutus est Sera-
phiel: cui Deus, obsequii remunerandi causa, tabulas, quas custoditas vocant, commisit.

§. III.

Sed unus ex illis fuit, Iblifus dictus, qui noluit tam humiliter colere hominem; dictitans, se ex præstantiore materia creatum. Ille triplici respectu euasit infidelis: primo, quod deprimere voluit prophetam, Adamum; etenim qui sic imminuere conatur gloriam prophetæ, is infidelis est; secundo, quod Deum, creatorem, tacite tyrannidis & insipientiæ accusauit; tertio, quod aduersatus est consensui angelorum, Adamum adorantium: quisquis autem consensui se opponit, is infidelis est. Diem, quo Adamum ita venerati sunt angeli, Deus festum ab homine haberi voluit. Erat vero is dies sextus hebdomadis, proxime antecedens iudæorum sabbatum.

§. IV.

Cacodæmon igitur homini inuidit honorem,

Seraphiel. *Abulkasimus apud Reland, de relig. muhamm. 194.*

Iblifus dictus. *Quidam dicit: Iblifum coluisse Deum octoginta millia annorum; & postea euasisse infidelem.*

festum haberi voluit. *Kassæus apud Relandum l. c. p. 191.*

rem, quo Deus eum erat prosequutus: studuitque ipsum deprimere. Nec celauit consilium, fassus Deo: se non solum Adamum, sed plerosque etiam ex posteris eius, si usque ad mortuorum resurrectionem sibi concedatur mora, in suam redacturum esse potestatem. Permisiit id ei Deus, addita hortatione, ut capiat, quotquot possit, fraude, illecebris, vi; ineat cum ipsis societatem, promissis opibus & liberis: sed sciat, sibi ac se sequentis pro mercede orcum fore. Quantum vero attineat ad seruos suos, in hos se ipsi nihil permittere. Adamo Deus significat, hostem ipsi & uxori eius esse cacodæmonem; proinde caveat, ne ipsos eliceat ex horto, & in summam præcipitet calamitatem.

§. V.

Quod prædixerat Deus, euenit. Insufurauit enim cacodæmon aliquid in aures utriusque, quo manifestet illis, quæ latebant, pudenda, dicens: Adame, ostendamne tibi arborem, quæ adfert æternitatem & regnum perenne? Nulla alia est causa, quamobrem Deus vobis hanc arborem prohibuit, quam ea, ne fiat angelus, & æternus. Iurauit insuper, asseuerans: se sincerum monitorem esse. Tum detraxit illis vestes, ut pudenda ipsis monstret. Tentari obliuiscuntur fœderis dominici, nec tenent bonum propositum. Decepti aberrarunt, reiecto Dei mandato, impii in eum & rebeles. Hoc animo exprohibi-

hibita arbore ederunt. Extemplo apparuerunt ipsis pudenda, quæ lectis consutisque foliis tegere student.

§. VI.

Deus vero ipsos compellat, cur id fecerint; cum prædixerit, insidiari ipsis cacodæmonem. Isti, supplices facti, culpam fatentur, & per misericordiam eius orant, ut sibi ignoscat. At Deus nihilominus pergit denunciare pœnam, exilium, inimicitias, mortem. Commouebatur tamen misericordia & placatus dicebat: venturum suo missu aliquid, quo poterint dirigi in rectam viam: hac incedentes neque in errore, neque in miseria, versaturos; cæteros, qui illam negligent, infelices olim fore. Verum id impetrare non poterant, ut licuisset amplius in horto amœno manere; sed migrare coacti sunt, quod parere numinis mandato noluerant. Est lapis in templo meccano, quem nigrum vocant, coluntque maximopere. Is, ab Adamo ablatum ex paradiso, cum primum albus fuisset, temporis successu, propter hominum peccata, superficie niger euasit. Crimen illud, quod Adamus admisit, eius liberis quoque & toti generi humano, quod duxit ab ipso originem, tributum a Deo est.

) (3

§. VII.

tributum a Deo est. *Schahaboddinus Abulabus Achmedes apud Relandum de relig.*
mit.

§. VII.

Postea Deus Adamum constituit prophetam ordinis excellentioris, qui constat legatione & præceptione nouorum institutorum. Hoc etiam singulare ipsi decus conciliavit, ut inter prophetas fuerit primus. Sicut cæteros prophetas, ita Adamum quoque, ab erroribus ac magnis peccatis immunem esse oportebat. Ut haberet, quo fidem sibi conciliaret, tradidit ei Deus e cælo decem libros, qui primi sunt inter centum & quatuor, quos prophetis a Deo donatos opinantur. Alius uno & viginti libris ipsum instructum esse perhibet. Continebant libri illi, quos Adamus accepit, tam leges, quam vaticinia. Inerat ram in Adamo, propheta, lux quædam diuina; quam Deus conseruauit inter homines, ut hi illa dirigerentur. Ab Adamo, postquam is ex hac vita excessisset, venit lux ad Abrahamum.

§. VIII.

Quemadmodum vero cæteri prophetæ,
ita

muhamm. 191. 195. *Alcoran.* XVII.
64-67. XX. 114. 115. 118. 119. 120-123.
VII. 19. 20. 21-24. 26. 172. *Pocok. specim. hist. Arab.* 118. *sqq.*

constituit prophetam. *Sunt etiam inter christianos, qui prophetæ nomine Adamum insigniunt. Epiphanius aduersus hereses*
p. 6.

ita Adamus quoque, sequutus est moslemorum religionem, licet instituta eius ab hac paullum recesserint. Paradiso expulsus, a Deo petiit, ut sibi licitum sit, ædem sacram secundum cœlestis ædis, a se conspectæ, similitudinem, exstruere: se eo oculos inter precandum versurum, illamque sub cultu numinis circumiturum, quemadmodum cœlestem ambæant. Exaudiuit Deus preces, & demisit e cœlo lucida quædam aulæa, quæ domus speciem habebant.

§. IX.

Tres Euæ fuerunt filii, Abdolharethus, Habelus, & Kabelus. Cum illa primo ferret uterum, accessit cacodæmon, viri forma assumpta, atque dixit: num quis indicavit tibi, quid in ventre tuo gestes? fortassis bestia est, aut canis? num quis tibi manifestavit, unde fœtus tuus proditurus sit? Eua, hoc nuncio valde perculsa, quid sibi obtigerit, Adamo patefecit. Timor utriusque auctus est. Postea reuersus cacodæmon: ego ait, a Deo missus, eius personam gero. Deum vero rogavi, ut similem tibi faciat fœtum, facilemque ei largiatur exitum. Tu vero appella eum Abdolharethum. Nomen enim hoc eius erat inter dæmones. Consensit Eua, filioque,

re-

Tres Euæ. *Hotting. hist. orient.* 20. 22.

23.24.

recens nato, nomen Abdolharethi imposuit.
Sed hæc hætenus: pudet longius pergere
in proferendis fabulis propudiosis, maximam
partem in cerebro gentis iudaicæ
ortis.

Abdolharethi imposuit. *Generatim cum
his fabulis confer Cotelerii patres apostol.
Vol. I. 638.*

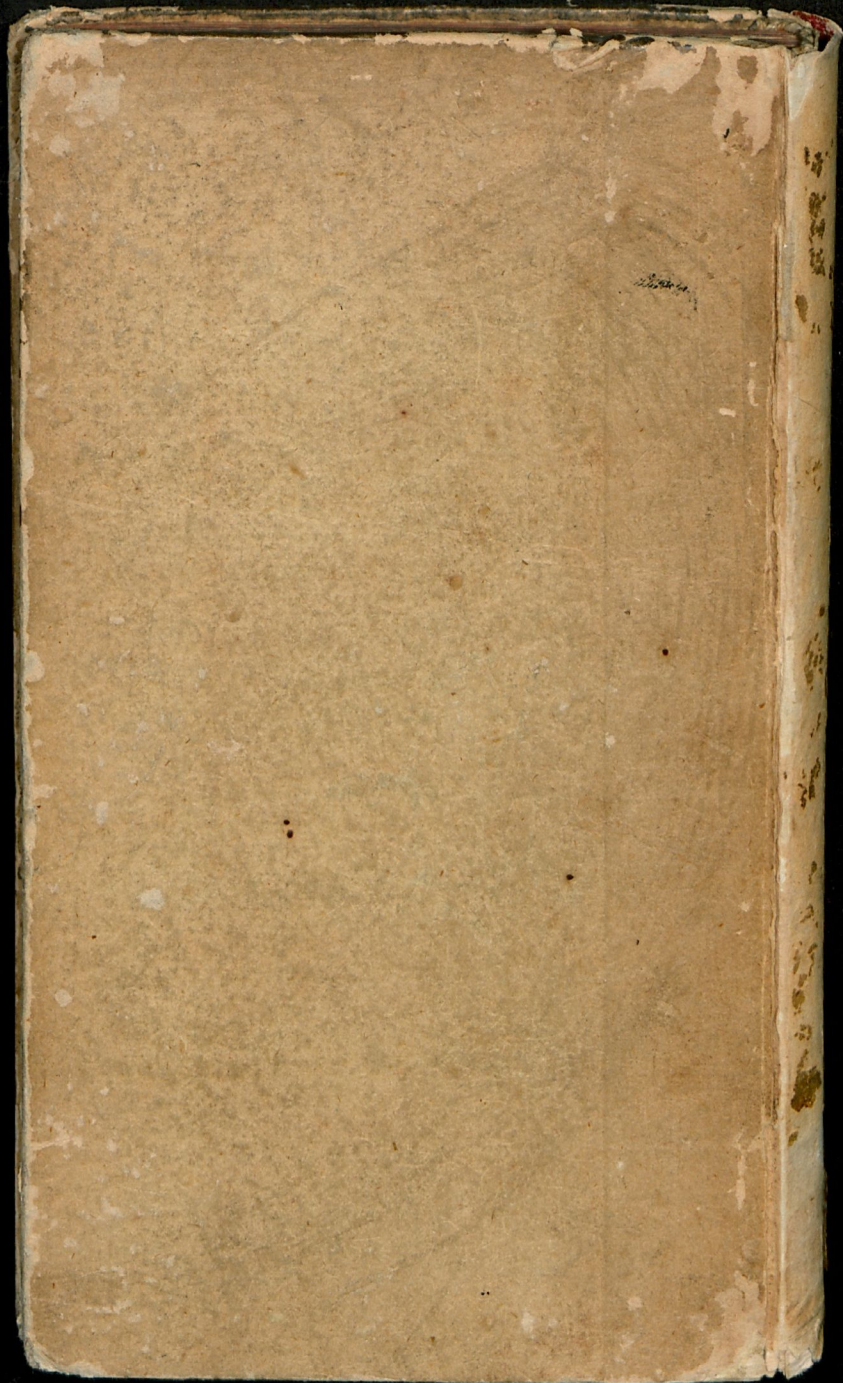
in proferendis fabulis. *Plures prolatas vide-
fis in Reland. de relig. muhamm. 20. 31.
36. 40. 81. in Hottingeri hist. orient. 22.
in Maraccii prodromo Alcor. 80. in Poco-
kii spec. hist. Arab. 53. 115.*

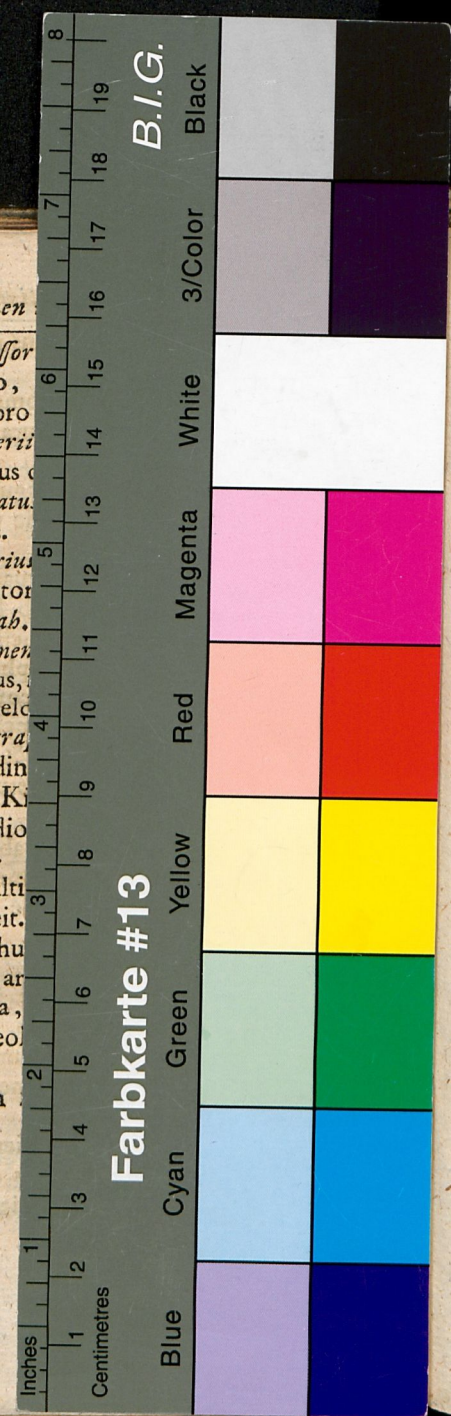

Bd 1216.

S 8

B. C.

Farbkarte #13

B.I.G.

67

HISTORIA
ADAMI
MVHAMMEDICA

COLLEGIT AC EDIDIT
IO. HENR. CALLENBERG
Ph. Prof. Publ. Ord.

Hala in typographia instituti iudaici

MDCCLXXXV.